

разумѣя.

Старець.

“ О! не е възможно оному чловѣку кой-то ся е отхранилъ въ природа-та да разумѣе развращенія-та на общежителство-то. Чловѣкъ може да си вообрази благочиніе-то но не и безчиніе-то. Красота-та добродѣтель-та и благополучіе-то иматъ соразмѣрности, а безобразіе-то злота-та и злополучіе-то никакъ.

Павелъ.

“ Богати-те чловѣцы убо ся всеконечно счастливи. Они могатъ безъ никакво препятствіе да доставляватъ на себѣ си всякакви удовольствія верху нихны-те возлюбленны особы.

Старець.

“ Повече-то страдаятъ отъ неохотакамъ удовольствія-та, зашто-то лесно могатъ да ги добыять. Не си ли опыгалъ че удовольствие на успокоеніе-то искупувася съ трудъ, а онова на яденіе-то съ гладъ, а пійніе-то съ жаждъ? удовольствие-то убо да люби иѣкой и да ся люби не ся добыва освень съ много лишенія и уступцы. Богатство-то присача богаты-те отъ все-те